

**This is an electronic reprint of the original article.
This reprint *may differ* from the original in pagination and typographic detail.**

Author(s): Lähdesmäki, Tuuli

Title: Kulttuuriperintö kriiseissä

Year: 2017

Version:

Please cite the original version:

Lähdesmäki, T. (2017, 5.4.2017). Kulttuuriperintö kriiseissä. Tiedeblogi.
<https://www.jyu.fi/blogit/tiedeblogi/lahdesmaki>

All material supplied via JYX is protected by copyright and other intellectual property rights, and duplication or sale of all or part of any of the repository collections is not permitted, except that material may be duplicated by you for your research use or educational purposes in electronic or print form. You must obtain permission for any other use. Electronic or print copies may not be offered, whether for sale or otherwise to anyone who is not an authorised user.

Tuuli Lähdesmäki: Kulttuuriperintö kriiseissä

Tuuli Lähdesmäki

Euroopan komissio ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja **Federica Mogherini** ovat hiljattain nostaneet kulttuuridiplomatian EU:n ulkopolitiikan keskiöön. Yhteistyö kulttuuriperinnön alueella on asemoitu EU:n kansainvälisten kulttuurisuhteiden strategian yhdeksi toiminta-alueeksi. Miksi?

EU:n kansainvälisten suhteiden strategiassa kulttuurilla on keskeinen rooli erilaisten konfliktien ja kriisien torjunnassa ja globaaleista haasteista selviytymisessä. Strategia tunnistaa kulttuurin, kulttuuriset oikeudet ja kulttuuriperinnön tärkeinä ihmisten toimintaan, vuorovaikutukseen ja identiteetteihin vaikuttavina tekijöinä. Kansainvälisen rauhan ja vakauden edistämisen suurisuuntaisten tavoitteiden lisäksi EU:n kulttuuridiplomaattisiin pyrkimyksiin liittyy myös itsekkäämpiä tavoitteita, kuten tehdä EU:sta vahvempi globaali toimija.

Kulttuuriperintö on tällä hetkellä ajankohtainen tema myös unionin sisäpolitiikassa, sillä ensi vuosi on nimetty unionin kulttuuriperinnön eurooppalaiseksi teemavuodeksi. Teemavuoden tavoitteena on muun muassa vahvistaa tunnetta yhteisestä historiasta ja eurooppalaisesta identiteetistä. Kulttuuriperintö toimii siten työkaluna unionin identiteetti- ja integraatiopolitiikoissa.

Kulttuuriperintö on haasteellinen politiikan väline, sillä sen perustana on tavalla tai toisella eronteko: kyse on joidenkin perinnöstä ja vastaavasti ei joidenkin toisten. Kulttuuriperinnöllä voidaan helposti sekä vahvistaa yhteisöllisyyden ja yhteenkuulumisen myönteisiä tunteita, mutta myös tuottaa rajanvetoja, ulossulkea ja nostaa esiin syrjiviä menneisyyden tulkintoja.

Tämän päivän Euroopassa kulttuuriperintö hahmottuu alueena, joka on monenlaisten muutosten ja haasteiden – mutta myös mahdollisuuksien – leikkauspisteessä. Olen tämän kevään vierailevana tutkija Euroopan yliopistoinstituutissa Firenzessä. Yksi vierailuni tavoitteista on pohtia näitä haasteita ja mahdollisuuksia työpajassa ”[Dissonant Heritages. Contestation of Meanings and Uses of Memory in Today’s Europe](#)”, jonka järjestän huhtikuussa yhdessä professori **Luisa Passerinin** kanssa.

ERC-projektimme [EUROHERIT](#) ja [BABE](#) lähestyvät menneisyyden tulkintoja, muistelua ja Euroopan merkityksiä kahdesta eri näkökulmasta: poliittisten diskurssien ja eurooppalaisten ja Eurooppaan pyrkivien ihmisten kokemusten kautta. Työpajassa pureudumme sekä kulttuuriperinnön tuottamiin jännitteisiin ja kiistoihin että viimeaikaisiin yrityksiin purkaa niitä. Tarkemmin perinnön roolia EU:n kulttuuridiplomatiassa käsittelemme puheenvuorossani Euroopan yliopistoinstituutissa toukokuussa järjestettävässä työpajassa ”EU International Cultural Relations: A Strategic Approach”.

Sekä kulttuuriperintötutkimus että -politiikka ovat tuoneet esiin, ettei perinnössä kyse ole niinkään menneisyydestä vaan suhteestamme nykyisyyteen ja tulevaisuuteen. Kulttuuriperinnön voi nähdä – ja se tulee nähdä – tulevaisuusprojektina.

*Tuuli Lähdesmäki, akatemiaturkija, musiikin, taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitos,
5.4.2017 URN:NBN:fi:ju-201703271767*